

Славна свадба вдигнали тогава.
Яли, пили — за приказъ и чудо.
Котътъ станалъ голѣмецъ, придворенъ,
Въ празникъ ходѣлъ съсь свилени чизми,
Съ мишкитѣ се вече незакачалъ:
Сегисъ-тогисъ само за забава
Поолавялъ по нѣкое мишче
И си спомнялъ младитѣ години.

Прѣвелъ: *Ранъ-Босилекъ.*

